

FUCHS IZABELLA

Apám (szüleim) emlékére

Voltak. Igen, sajnos már csak voltak. Ha nem lettek volna, én sem lennék. Talán mégis. De az mégsem ugyanez az ember lenne. Hiszen magamban hordozom őket, egy mozdulatomban feldereng anya mozdulata, egy nevetésben apám jóízű humora.

A szeretet gyönyörű versenyét láttam. Az élet szeretetét és egymás gyengéd, kedves és figyelmes szeretetét. Szívükből csupa melegség áradt, nyugalmat és harmóniát sugározva. Így éltek, így is mentek el, szinte kézen fogva. Igazán akkor tudjuk meg, mennyire szeretünk valakit, ha már nincs velünk, ha már elment. Anya elment. Agyvérzés...

Apám szerint csak előre ment, utat készített neki. Apa kórházban volt, amikor megtudta, hogy párja előre szaladt. Nem tett semmi különöset. Csak száz száll vörös rózsabimbóból készített koszorút. Azután nem evett semmit. Cukorbeteg volt. Hiába volt minden: infúzió, jó szó, rábeszélés, könyörgés. Orvosa csak ennyit mondott: - Engedje el.

Sétáltam az őszi erdőben. Néztem a búcsúzkodó fákat. Tanultam tőlük. Tarka szoknyában táncolt a szeptemberi táj. Átmenet a titokzatos csendbe. Vidám fákat láttam magam körül. Pajkos szél játszott a virágok sapkájával. A leírhatatlan színözön - kinevetett halál.

Azután bementem a kórházba imádott apámhoz. Elengedtem. Tudtam, odaát várja valaki, s a végtelen boldogság...

Ha egy vasárnap délután elmegyek hozzájuk a temető csendjébe, s meggyújtok egy kósza gyertyát, érzem, béke van. Egyik kezemben anyám, másikban apám keze.

Barátaimnak

Péter Erikának

halál mérgezi
lelkedet
mindörökké
komor gyász

arcod szépíti
széles mosoly
szemed piros tán
de könnycsepp nem
tud könnyíteni
fájó szíveden

háttered kísérőd
védnököd Lacikád
s a zene a dal segít csak
energiád fényed
kifogyhatatlan
mindhalálíg

Születésnapra

(Baranyai Attilának)

Sz eretnék ma ideállni
E me embernek gratulálni
R eményt adni az eljövő évekre
E redményt kedvet az életre
T eljes legyen az életed
L endületes további lépésed
E hhez adok sok szeretetet s
K ívánok nagyon boldog éveket!

Évfordulóra Nektek!

(Benke Rita & Göbolyös N. László)

Örül a lélek, ha rátok nézek,
s fenn az égen a jó Isten mosolyog,
érett szerelem, hittem, hogy van ilyen,
s ím, élő példa barátim, kedvesim,
nékem ti vagytok!

Lakotok szerelem vára,
ne felhőzze gond-pára sosem!
Ím közeleg évforduló néktek is,
bár, nap mint nap élitek át
a csodát - szerelem rítusát,
éljetez egyként boldogan,
holtomiglan-holtodiglan,
s azon túl örökkön-örökké,
szerelemben, szeretetben,
boldogságban... ezt kívánja
egy messze élő jó barát,
ki örül, hogy Titeket együtt lát...
kívánva egy boldog napot!

Gratulálok

(Végh Sanyinak)

Mennyi szó kell uram,
milyen sok szó kell ahhoz,
hogy elmondjuk a szél
egyetlen sóhaját, -
fa mélységes hallgatását!

Szavak, mikor elég két szem,
egy tekintet, nyitott szív,
moccanás és figyelem,
észrevettem, észrevetted,
barátom vagy, és testvérem.

Itt ülök most, Rád gondolva,
tétova sorokban szólva
hozzád, fogadd hát el
szeretetem, melyet küldök.

Március 24.

(Dobrosi Andrea születésnapjára)

Tekints bátran magad elé,
s lépkedj a boldogság felé.
Ne nézz hátra, csak előre,
eszed legyen, bár egy főre.

Felejtsd el a múlt bánatát,
figyeld a jelen árnyékát,
boldogságod itt találsz,
nyisd ki szemed, csak úgy látod.

Élj a jelenben boldogan,
gondolj a jövőre vígan.
Mindent, mit kívánsz magadnak,
célja lesz majd vágyaidnak.

Kívánságom csak az nékem,
légy boldog most e vidéken,
hol születted, Föld a neve,
mindenkinek csak egy az élete.

Kokának

Csendben a háttérben
Jelenlét-jóság
Tartod kezvedben életed erősen
Mint egy darab kenyeret
Dolgaid csodálatosak.